

BuurBer in de stoel bij de tandarts



Op weg naar de tandartspraktijk Westerpark loop ik eerst langs het Reve-monument van Margriet Kemper en daarna onder het kunstwerk NO, met de leidingen en hoofden, van Paul Vendel. Ik ben vroeg en mag nog even plaatsnemen om op mijn beurt te wachten. De wachtkamer is een kleine intieme ruimte, door-midden gedeeld door een forse pilaar, er staat kinderspeelgoed in een kastje en onder de balie hangt informatie variërend van de openingstijden van de praktijk tot de prijslijst voor het bleken van tanden. Na vijf minuten -keurig op tijd- kan ik plaatsnemen in de behandelkamer, nee niet in de paarse tandartsenstoel maar op de bank daarnaast en start het interview.

Tegenover mij zitten Monelle Sewberath Misser en Génel Kromokarso, twee enthousiaste tandartsen. Zij vertellen vol passie over hun werk en hoe het zo gekomen is.

Het team van de praktijk is een multicultureel vrouwenteam. Nou ja, bijna volledig, want sinds kort werkt er op de zaterdag een mannelijke collega. Het team bestaat uit twee tandartsen, één mondhygiëniste, één tandprotheticus, één praktijkmanager, één preventie assistent, twee balie-medewerksters en twee stoel-assistentes.

Monelle en Génel kennen elkaar van het ACTA (Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam), een fusie van de Vrije Universiteit en Universiteit van Amsterdam) waar ze in 1999 met hun tandartsopleiding starten.

Monelle wil oorspronkelijk helemaal geen tandarts worden, als kind rent ze hard weg als de tandarts in zicht komt. Zij studeert in Suriname geneeskunde en wil in Nederland haar coschappen volgen. Er is op dat moment bij geneeskunde geen plaats. Om haar wachttijd goed in te vullen studeert ze aan het Eras-

mus beleid en management in de gezondheidszorg, meldt ze zich aan voor de opleiding tandarts en wordt daar ingeloot. Als ze na een half jaar alsnog kan overstappen naar de geneeskunde, is inmiddels de liefde voor het tandartsenvak zo groot dat ze besluit om deze opleiding af te ronden.

Génel's interesse en motivatie voor het vak zijn gewekt doordat zij zelf met heftige kiespijn bij een tandarts komt en daar goed geholpen wordt. Na haar opleiding heeft ze eerst tien jaar in Suriname gewerkt. Eenmaal weer in Nederland gaat ze samenwerken met Monelle.

De praktijkruimte op het Waterspiegelplein is onderdeel van blok 5, dit blok staat bekend als het seniorenblok of het poortgebouw. De praktijkruimte is er later aangebouwd, en als je dit eenmaal weet dan is het ook goed te zien. Zowel in de wachtkamer als in de behandelkamer staan twee grote (nu witgeschilderde) pilaren, identiek aan de pilaren van de onderdoorgang. De eigenaar van blok 5 is de Woningstichting Rochdale en het ontwerp is van Meyer & Van Schooten Architecten BV.

Specialiteiten

De praktijk is intiem, klein en kleinschalig, met veel aandacht voor de patiënten. In principe doen beide tandartsen alles, maar toch is er een verdeling in patiënten en specialiteiten. Deze ontstond op een natuurlijke manier, deels vanuit de interesses en vanuit praktische overwegingen. Génel behandelt meer jongeren en kinderen: toen zij in de praktijk kwam heeft zij veel patiënten onder de 35 jaar overgenomen. Zij werkt op de woensdag, dit is de dag dat er vooral veel kinderen komen. En ze heeft veel expats als patiënt, ze heeft altijd tijd voor een persoonlijk gesprek(je). Haar specialiteiten zijn het werken met

kinderen en wortelkanaalbehandelingen. Monelle is goed in het omgaan/begeleiden van patiënten met angst, ze heeft veel ouderen patiënten, ook bewoners van de seniorenwoning, en zij is gespecialiseerd in protheses.

Veranderingen in het vak

Op mijn vraag wat belangrijke ontwikkelingen zijn noemen ze als eerste dat steeds meer vrouwen kiezen voor het vak: de instroom van vrouwen op de opleiding is inmiddels gestegen naar 72%. De aandacht voor mondhygiëne en preventie neemt nog steeds verder toe, iets wat met het motto van de praktijk "voorkomen is beter"; volmondig onderschreven wordt. In het tandartsenvak wordt digitalisering steeds belangrijker, ook voor de diagnostiek en behandeling. Nee, er staat nu nog geen 3D printer die de tandprotheses maakt. Daarvoor zijn de printers nu nog te groot en is de praktijkruimte te klein. "We wachten tot de kleinere versie beschikbaar komt". De zorg voor de gebitten is in vergelijking met vroeger verbeterd, al is wel merkbaar dat de afgelopen twee jaar de coronaperiode ook hier negatieve gevolgen heeft gehad.

Zelf bepalen hoe je je werk indeelt, waar en welke prioriteiten je legt bij bijvoorbeeld de aanschaf van

nieuwe apparaten; het waren enkele van de redenen/wensen die aanleiding vormen om in 2018 de samenwerking te intensiveren en een maatschap te vormen. Hiermee zijn ze naast tandarts ook ondernemer geworden. De zorg voor de zakelijke kant vraagt specifieke tijd en aandacht en hiervoor is het team uitgebreid met de praktijkmanager.

De praktijk is door de weeks geopend, bovendien op twee avonden en zaterdags.

Wil je meer weten over de praktijk, dat kan. Loop even binnen, of kijk op www.tandartswesterpark.nl of op [instagram tandartswesterpark](https://www.instagram.com/tandartswesterpark) Monelle en Génel op hun beurt willen graag meer weten over het GWL terrein en haar bewoners. Zij hebben zich daarom ingeschreven voor de nieuwsbrief.

BuurBer Gwl-nieuwsbrief 5 november 2022

